

ת"פ 5141/02/14 - מדינת ישראל נגד טובי שיגריס, זאב גרופר, דוד קוטוק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5141-02-14 מדינת ישראל נ' שיגריס ואח'
תיק חיצוני:

בפני מאשימה
כב' השופט שמאי בקר
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יונה שמיר לפידות, מלכיאור,
אברמוביץ' על פי הסמכת היועץ המשפטי לממשלה
נגד
נאשמים
1. טובי שיגריס ע"י ב"כ עו"ד אהרון פרקש, סנג"צ
2. זאב גרופר
3. דוד קוטוק ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר, סנג"צ

החלטה בענין הנאשם 1

מונחת בפניי בקשה לביטול כתב אישום נגד הנאשם 1.

בקצירת האומר, בפי ההגנה הטענות הבאות:

א. הנאשם לא נחקר ביחס לחלק מהאירועים המיוחסים לו בכתב האישום;

ב. כתב האישום הוגש על פי הוראות חיקוק אשר התקבלו שלא כדין;

ג. פגמים בהתנהלות המאשימה, אם בשלב החקירה, אם מחמת הפעלת סוכן מדיח שלא כדין, ואם מפאת הסתרת עובדות מעיני בית המשפט, בהליך מקביל שעניינו קבלת חומר חקירה.

לאחר שעיינתי בבקשה הארוכה והמפורטת, בתגובה לה, ואף בתשובת ההגנה לטענות המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, מן הטעמים הבאים.

א. אי-חקירת הנאשם ביחס לחלק מהאירועים אינה מביאה לבטלות אוטומטית של כתב האישום

עמוד 1

כתב האישום מייחס לנאשם 1 מספר אירועים בהם פעל שלא כדין בענייני הדברה פיראטית, לכאורה. בין הצדדים ניטשת מחלוקת עובדתית אם נחקר הנאשם 1 ביחס **לחלק** מהאירועים, אם לאו.

מעבר לעובדה שמדובר בענין ראייתי - עובדתי הדורש ליבון ושמיעת ראיות, הרי שממילא אין המדובר באי חקירה ביחס **לכל** המועדים, ועל כן - אפילו הלכתי שבי אחר טענות ההגנה בענין, אין מקום לביטול כתב האישום כולו.

על פני הדברים אפוא, אין מקום לבטל את כתב האישום מפאת טענה זו, מה עוד שהיא צריכה בירור עובדתי. לציין, כי גם הסנגור המלומד היה מודע לעובדה זו, ועל כן הגיש לאחרונה בקשה "בדבר נכונותו להציג בפני בית המשפט את העתק הודעותיו (של הנאשם 1) אשר נגבו". אני מודה לסנגור המלומד על ההצעה, דוחה אותה בנימוס, מפאת שאיני סבור שיהיה בכך כדי לקדם ולייעל, ולו במעט, את בירור הפרשה דנא.

מעבר לצורך אוסיף עוד ואומר, כי לא זו בלבד שהלכה היא, כפי שעמדו עליה הצדדים בטענותיהם, כי הכלל הוא שאין מקום לבטל כתב אישום מחמת אי חקירה, הגם שקיימת חובה לחקור על כל אירוע ואירוע המופיע בכתב האישום, אלא שדומני כי מקום בו שומר נאשם פלוני על זכות השתיקה - מתקחה במידה רבה עוקץ טענתו בנדון, ודי לחכימא ברמיזא.

ב. כתב האישום הוגש כדת וכדין, גם אם באיחור

הנאשם 1 הניח קונסטרוקציה משפטית ולפיה כתב האישום הוגש לכאורה (לפחות **בחלק** מן העניינים, כך עולה מהבהרה מתקנת במסגרת התשובה לתגובת הנאשמים), שלא על פי הדין, מכיוון שלא ניתן אישור של ועדת מוסמכת של הכנסת לתקנות עליהן נשען כתב האישום, או חלקו.

לאחר שעיינתי עיין היטב בטענות הנאשם 1 בענין זה, ובתגובת המדינה, נחה דעתי כי כתב האישום הוגש כדת וכדין, ואין "חלל" או חסר חקיקתי, שלתוכו נופל ונכשל כתב אישום זה.

לא מצאתי לחזור כאן, באריכות, על כלל טיעוניה הסדורים של התביעה בענין זה, מה עוד שחלקן התקבלו על דעת הסנגור המלומד, כך בתשובתו לתגובה; אסתפק בכך שאומר כי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, על חלופותיו, על הצווים ועל התקנות הנזכרים בתגובת המדינה - מעמיד בסיס מוצק להגשת כתב האישום.

מעבר לצורך אציין, כי לא רק העובדה שקבלת התזה של ההגנה מטילה צל של אי חוקיות על עשרות או מאות של פסקי דין שניתנו במאטריה דומה במהלך השנים האחרונות, אלא שנראה, גם לגופו של ענין, כי סעיפי החקיקה הנזכרים בכתב האישום נותנים בהחלט מענה חקיקתי, פלילי-עונשי ומעשי, לעבירות הלכאוריות המיוחסות לנאשם 1, ולחבריו.

ג. טענות בדבר פגמים בהתנהלות המאשימה - דינם להתברר בהליך הראייתי

אם הופעל סוכן מדיח (או גם "מתמחה מדיח", או חוקר) שלא כדיון, אם לאו, ומה המשמעויות וההשלכות - אם אכן כך היו פני הדברים, על כל אלה נוכל להשיב רק לאחר בירור הראיות, לגופן.

אשר להליך המקדמי שניהלו הצדדים תחת הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, אומר כבר עתה, כי אין בדעתי לשמש מעין ערכאת ערעור על החלטות עמיתי, לרבות "חקירת" התנהלות הצדדים במסגרת אותו הליך. הדבר אינו ראוי ונכון, ואם יש ממש בטענות כאלה ואחרות של ההגנה - אזי צריך היה הדבר להתברר בפני המותב שדן באותה בקשה.

למותר לציין, כי זהו הכלל שינחה אותי, אולם אין בדברים כדי לפגוע בשאלת "התנהגות רשויות אכיפת החוק", בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, אם חלילה נידרש לכך היה ויורשע הנאשם 1, ולא תיגרע הגנת או זכות הנאשם לנסות ולבסס ממצאים גם בענין זה.

סוף דבר, שאין מקום לקבלת הבקשה לביטול כתב האישום נגד הנאשם מספר 1, ועל כן אני דוחה את הבקשה, מבלי לפגוע בזכותו של הנאשם לבסס חלק מטענותיו העובדתיות שהופיעו בבקשה, אולם כל זאת - מטבע הדברים - לאחר ולאור בירור האישום לגופו.

בשולי הדברים אציין, כי מן הראוי, בעיקר למי שמייצג את המדינה, "להנמיך את הלהבות", לחסוך בשמות תואר, ולא לטעון לגופו של סנגור, ובוודאי שלא לעתור לפסיקת הוצאות ממשיות נגדו, מקום שהלה עושה עבודתו נאמנה.

המזכירות תמציא בבקשה העתק החלטה לכל הצדדים.

נקבע אפוא, בהתאם להחלטה מיום 10.11.14, להקראה, ליום 25.12.14 בשעה 09.00.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשע"ה, 18 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.